06/06/2019

“Το γεγονός της Αναλήψεως του Κυρίου είναι το ορατό σημείο της συμφιλίωσης Θεού και ανθρώπου”

/ Γνώμες

Γεώργιος Ν. Μανώλης, Αρχισυντάκτης Ενότητας Ορθοδοξία – Πεμπτουσία

Το γεγονός της Αναλήψεως του Κυρίου είναι το ορατό σημείο της συμφιλίωσης Θεού και ανθρώπου, αλλά και του δοξασμού της ανθρώπινης φύσης. Η καταλλαγή αυτή και ο δοξασμός του ανθρώπου επιτεύχθηκε με την ενανθρώπηση του Υιού και Λόγου του Θεού, την Διδασκαλία Του, το εκούσιο Πάθη Του, την ένδοξη Ανάστασή Του και ολοκληρώνεται με την εις Ουρανούς Ανάληψη Του.

Το γεγονός της Αναλήψεως του Χριστού περιγράφεται από τους ευαγγελιστές Μάρκο (16,19) και Λουκά (24, 50-51), καθώς και στις Πράξεις των Αποστόλων (1,9-11). Ως προς τον χρόνο της Αναλήψεως το βιβλίο των Πράξεων μας πληροφορεί πως αυτή συνέβη σαράντα ημέρες μετά την εκ νεκρών Ανάσταση του Ιησού Χριστού. Κατά την πατερική ερμηνεία το γεγονός της Αναλήψεως πραγματοποιήθηκε σαράντα ημέρες μετά την Ανάσταση, ώστε, παραμένοντας ο Κύριος στην γη κατά την περίοδο αυτή, να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές Του το γεγονός της Αναστάσεως. Αξίζει σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε πως την περίοδο αυτή των σαράντα ημερών ο Κύριος δεν ήταν διαρκώς με τους μαθητές του συνηθίζοντας ταυτόχρονα και στην ιδέα του τέλους της επί γης παρουσίας Του. Ως προς τον τρόπο με τον οποίο αυτή συνέβη, κατά την περιγραφή των

βιβλικών κειμένων, αποτελεί πράξη συγκατάβασης του Χριστού στην ανθρώπινη αδυναμία, ανάλογη με εκείνη της λήψης τροφής από τον αναστημένο Κύριο, προκειμένου να πειστούν οι μαθητές ότι δεν είχαν ενώπιον του κάποιο πνεύμα, όπως ερμηνεύουν οι Πατέρες της Εκκλησίας.

Μετά την πτώση και την έξοδο του ανθρώπου από την τρυφή του Παραδείσου ο άνθρωπος αντί να οδηγηθεί στη θέωση, έγινε δέσμιος της φθοράς και του θανάτου και από την πορεία προς το καθ' ομίωσιν βρέθηκε με αμαυρωμένο το κατ' εικόνα υπό το κράτος της αμαρτίας και του Διαβόλου. Ο Θεός όμως ως φιλόστοργος Πατήρ αναλαμβάνει ο ίδιος την σωτηρία του ανθρώπου δια της ενανθρωπήσεως του Υιού και Λόγου του Θεού, ώστε δια της σταυρικής θυσίας και της εκ νεκρών αναστάσεως Του να λυτρώσει τον άνθρωπο από τα δεσμά της αμαρτίας και του θανάτου.

Η πορεία του ανθρώπου προς την τελείωση και η αστοχία του δεν είναι γεγονότα διαδραματιζόμενα μακριά ερήμην του Θεού. Ο Θεός διά της άκρας φιλανθρωπίας Του, η οποία ταυτίζεται με την αγάπη και την άκτιστη ενέργεια της θείας χάριτος, θέλησε να επαναφέρει τον άνθρωπο από την πλάνη στην επίγνωση της αλήθειας. Για να αποκαταστήσει την πεπτωκυία φύση του ανθρώπου και να την σώσει από την αμαρτία και τον θάνατο, προς το σκοπό ακριβώς αυτόν ο Θεός οικονόμησε και πραγματοποίησε την σωτηρία του ανθρώπου.

Το σχέδιο αυτό της θείας Οικονομίας περιλαμβάνει την Ενανθρώπιση, τα Πάθη, την Ανάσταση και ολοκληρώνεται με την Ανάληψη Του, η οποία σηματοδοτείται την εκπλήρωση της αποστολής Του στον κόσμο. Οφείλουμε σε αυτό το σημείο να διευκρινίσουμε ότι η Ανάληψη του Κυρίου δεν σημαίνει ότι απουσίαζε από τον ουρανό κατά την παραμονή Του στη γη, καθώς η ενανθρώπηση Του δεν σήμαινε και την άρση της θεότητας Του.

Το σχέδιο της θείας Οικονομίας δεν είχε στόχο μόνο την επαναφορά της ανθρώπινης φύσης στην προπτωτική κατάσταση, δεν λυτρώνεται απλά ο άνθρωπος από τις συνέπειες της πτώσης, αλλά εκπλήρωσε το τελικό προορισμό, επαναφέροντας τον άνθρωπο στην πορεία προς το καθ' ομοίωσιν. Η Ανάληψη λοιπόν αποτελεί το επιστέγασμα του έργο της θείας Οικονομίας καθώς ολοκληρώνεται το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου, απομένοντας πλέον στον κάθε άνθρωπο ξεχωριστά η αποδοχή και η επιλογή της πορείας αυτής.

Η Ολοκλήρωση του έργου του Ιησού Χριστού με την Ανάληψη σηματοδοτεί την έλευση μίας νέας περιόδου, η οποία εγκαινιάζεται με την Πεντηκοστή και εκτείνεται μέχρι τη Δευτέρα Παρουσία. Η περίοδος από την Πεντηκοστή και μετά αποτελεί το τελευταίο στάδιο της Θείας Οικονομίας, χωρίς όμως να είναι και το

τέλος, καθώς και αυτή τείνει προς ένα τέλος, τα Έσχατα. Η Εκκλησία του Χριστού διατηρεί και παραδίδει την εν Χριστώ αποκάλυψη και ταυτόχρονα βεβαιώνει την ιστορική της αλήθεια υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Η αποκάλυψη αυτή, ενώ προσφέρεται με αισθητά μέσα και ιστορικά γεγονότα, δεν περιορίζεται σε αυτά ούτε εγκλωβίζεται στην αμεσότητα του κόσμου, άλλα επεκτείνεται πέρα από αυτήν και καθιστά δυνατή την υπέρβαση του κόσμου.

Ο Χριστός είναι πλέον απών σωματικά αλλά παραμένει παρών πνευματικά μέσα στην Εκκλησία εν τω Αγίω Πνεύματι. Παραμένει ενωμένος με τον κόσμο δια του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, όπου γίνεται μία μυστική συνάντηση του ανθρώπου με τον Θεό, ενώ συγχρόνως προμηνύεται η έλευση της Δευτέρας Παρουσίας. Ο ιερός Χρυσόστομος σημειώνει χαρακτηριστικά σε ένα λόγο του για την Ανάληψη του Κυρίου λέγοντας: Κατά το γεγονός της Αναλήψεως, πραγματοποιήθηκε στην πράξη η συμφιλίωση του Θεού με το ανθρώπινο γένος… Κι αυτό συνέβαινε έως τώρα, όχι επειδή μισούσε ο Θεός τον άνθρωπο, αλλά επειδή ο άνθρωπος επιδείκνυε αδιαφορία και αχαριστία.

Και τώρα, η αλλαγή δεν έγινε εξαιτίας των δικών μας κατορθωμάτων ή επειδή αλλάξαμε στάση και συμπεριφορά, αλλά λόγω της απροσμέτρητης αγάπης και του ενδιαφέροντος του Θεού… Τώρα στην Ανάληψη, εμείς που δεν ήμασταν άξιοι να κατοικούμε στον παράδεισο, εμείς που στο τέλος καταντήσαμε να μην αξίζουμε να ζούμε εδώ στη γη, με αποτέλεσμα να γίνει ο κατακλυσμός και να χαθεί όλο το ανθρώπινο γένος εκτός της οικογένειας του Νώε, εμείς τώρα οι ανάξιοι ανεβαίνουμε στον ουρανό, (Ιω. Χρυσοστόμου, Εις την Ανάληψιν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, Λόγος β΄, PG 52)